

Biografia d'Eduardo Ortiz de Landazuri

Va néixer a Segòvia (Espanya) el 31 d'octubre del 1910. Va estudiar la carrera de Medicina. Va obtenir la llicenciatura el 1933 i el grau de doctor el 1944.

10/03/2004

Va començar l'exercici de la professió a l'Hospital del Rei, de Madrid. El 1935 va ampliar estudis a Alemanya. El 1940 es va incorporar a l'Hospital Clínic de Madrid, per a treballar amb el Dr. Jiménez Díaz, a qui va

considerar sempre el seu mestre de Medicina.

El 1946 va obtenir la càtedra de Patologia General de la facultat de Medicina de Cadis, però es va traslladar aviat a la de Patologia Clínica i Mèdica de la universitat de Granada.

El setembre del 1958, es va incorporar a la naixent facultat de Medicina de la Universitat de Navarra —i Clínica Universitària—, on va esmerçar els anys de treball fins al dia de la seva jubilació.

En començar la Guerra Civil espanyola, el seu pare, militar de professió, va ser detingut a Madrid i condemnat a mort. Eduardo, la mare i la germana van passar amb ell la nit anterior a l'afusellament, que es va produir el 8 de setembre del 1936.

Referint-se a aquells dies, diria més tard: «Van ser els més dolorosos de la

meva vida». Aquell fet va deixar un senyal profund en la seva ànima i va suposar l'inici d'una crisi religiosa, que va originar el procés interior de la seva conversió a Déu.

El 17 de juny del 1941, va contreure matrimoni amb Laura Busca Otaegui. S'havien conegut el 1935, a l'Hospital del Rei, on també ella treballava, al departament de Farmàcia. Van tenir set fills. La família —la dona i els fills— va ser el primer camp de servei en la vida de l'Eduardo.

L'1 de juny del 1952, va demanar l'admissió a l'Opus Dei. La trobada amb l'Obra va suposar l'inici d'una lluita seriosa pel millorament continu de la seva vida cristiana, seguint el camí obert per la vida santa i els ensenyaments del fundador, sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, a qui va arribar a estimar entranyablement.

A poc a poc, conscient de la filiació divina, va adquirir una pietat senzilla i robusta. Externament hom el veia sempre amb una pau pregonada i alegria gran, manifestades de manera natural fins i tot en els contratemps i en els moments de cansament.

La seva activitat professional va arribar a una intensitat sorprenent: la jornada començava a primera hora, amb un temps dedicat a l'oració i a l'Eucaristia, i acabava, d'ordinari, les primeres hores de l'endemà.

Va atendre amb sol·licitud els seus col·legues i col·laboradors; per als estudiants va ser mestre i guia, tant en el camp professional com en l'humà. Tractava amb afabilitat tothom i mirava d'estar sempre disponible; alhora, era exigent amb ell mateix i amb els altres, perquè volia fer rendir per a Déu els talents rebuts.

Els malalts van trobar en ell un veritable amic, ja que s'interessava per totes les facetes humanes de les persones, per a ajudar-les a millorar tant corporalment com espiritual.

A l'Opus Dei va aprendre el valor de la unitat de vida. Va entendre així que l'atenció de la família, l'estudi i la feina, el tracte amb els amics, col·legues i estudiants, havia d'amarar-se de sentit cristià; cada activitat, ordenada i realitzada en el seu moment, l'ajudava a dirigir l'ànima a Déu: era l'oferiment de la seva vida, convertida en veritable oració contemplativa.

El 1983, va deixar la docència, als 73 anys d'edat. Poc després li van diagnosticar un tumor cancerós. En ser operat, es va descobrir que el càncer era inguarible perquè estava molt estès.

Des del primer moment va ser conscient de la gravetat de la

malaltia i la va acceptar unint-se cada cop més als patiments de Crist a la creu, per l'Església. Els dos últims anys de vida van ser encara de gran activitat professional, plens d'afany per acostar moltes ànimes a Déu.

L'1 de maig del 1985, va ingressar definitivament a la Clínica Universitària de Pamplona, testimoni dels seus desvetllaments pels malalts, on va morir a les 9'10 del matí del dia 20, mentre repetia aquesta oració:
¡Senyor, augmenta'm la fe,
augmenta'm l'esperança,
augmenta'm la caritat, perquè el meu cor s'assembli al teu!

Des d'aleshores és palesa la fama de santedat que molts ja apreciaven en vida i són cada dia més els qui confien en la seva intercessió davant Déu.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/biografia-
eduardo-ortiz-de-landazuri/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/biografia-eduardo-ortiz-de-landazuri/)
(06/08/2025)